

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **M. D.**, zast. Mgr. Oksanou Rizak, advokátkou se sídlem 28. pluku 128/12, Praha 10, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 5. 2018, č. j. CPR-22693-2/ČJ-2017-930310-V238, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 11. 7. 2018, č. j. 55 A 3/2018 - 33,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 8. 6. 2017, č. j. KRPC-2065-66/ČJ-2017-020025, uložila Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Jihočeského kraje, žalobkyni správní vyhoštění a zároveň stanovila dobu jednoho roku, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie. Žalobkyně pracovala bez povolení k zaměstnání, čímž naplnila skutkovou podstatu § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3. zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném v době rozhodné (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Proti tomuto rozhodnutí podala odvolání, které žalovaná v záhlaví uvedeným rozhodnutím zamítla a napadené rozhodnutí potvrdila.

[2] Žalobkyně (dále také „stěžovatelka“) rozhodnutí žalované napadla žalobou u Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), který ji zamítl. Proti rozsudku krajského soudu žalobkyně podala kasační stížnost, v rámci které zároveň požádala o přiznání odkladného účinku. Nepřiznáním odkladného účinku by nebyla zachována všechna její procesní práva v řízení o kasační stížnosti, zejména právo na spravedlivý proces. V této souvislosti odkazuje na usnesení NSS ze dne 19. 11. 2014, č. j. 1 Azs 160/2014 - 25. Jako další důvod uvedla skutečnost, že na území České republiky pobývá s manželem, s nímž má dceru narozenou dne 24. 5. 2018, která vzhledem ke svému nízkému věku a tomu, že nemá vyhotovený cestovní doklad, nemůže opustit území České republiky.

[3] Žalovaná s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí, neboť by bylo v rozporu s veřejným zájmem na tom, aby se na území České republiky zdržovali pouze ti cizinci, kteří dodržují právní předpisy a respektují český právní řád. Přiznáním odkladného účinku se pouze oddaluje nastoupení správního vyhoštění jako sankce od doby, kdy se stěžovatelka protiprávního jednání dopustila. V řízení o kasační stížnosti je navíc zastoupena advokátkou, k zásahu do práva na spravedlivý proces nepřiznáním odkladného účinku podané kasační stížnosti nedojde.

[4] Nejvyšší správní soud při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku vyšel z následující právní úpravy:

Dle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se použije přiměřeně.

Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. „soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“

Dle § 73 odst. 3 s. ř. s. „přiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“

[5] Za zásadní v dané věci Nejvyšší správní soud považuje to, že pro výkon práva na spravedlivý proces může být nezbytné, aby stěžovatelka mohla zůstat na území České republiky do skončení řízení o její kasační stížnosti. Byť je v tomto řízení zastoupena advokátkou, nelze přehlédnout, že k právu na spravedlivý proces náleží i právo účastníka vystupovat v tomto řízení osobně, být v kontaktu se svým zástupcem, udělovat mu konkrétní pokyny pro výkon zastoupení atd. Nejvyšší správní soud spatřuje újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. spojenou s nuceným opuštěním území České republiky v možném dotčení stěžovatelky ve výkonu jejího práva na spravedlivý proces. Z tohoto důvodu přiznává § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců žalobě proti rozhodnutí o správním vyhoštění odkladný účinek ze zákona (s výjimkou případů vyhoštění cizince z důvodu ohrožení bezpečnosti státu) a není důvod, proč by obdobnou možnost zůstat na území České republiky neměla mít stěžovatelka i po dobu následného řízení o její kasační stížnosti.

[6] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. pro stěžovatelku.

[7] Dále Nejvyšší správní soud konstatuje, že neshledal, že by přiznáním odkladného účinku byla dotčena práva třetích osob nebo že by jeho přiznání bylo v daném případě v rozporu s důležitým veřejným zájmem, čímž rozhodně nijak nezpochybňuje výše uvedenou argumentaci žalované stran požadavku, aby se na území České republiky zdržovali jen ti cizinci, kteří dodržují a respektují český právní řád. Je třeba zdůraznit, že

pokračování

přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímáno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu